

ДБР

ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ, РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ МЕЛІТОПОЛІ
(ТУ ДБР у м. Мелітополі)

вул. Індустріальна, 89, м. Мелітополь, Запорізька область, 72316, тел. : (061) 239-96-29

поштова адреса для листування: а/с 621, м. Запоріжжя, 69005

Email: info@mel.dbr.gov.ua, сайт: www.dbr.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 42348993

ПОВІДОМЛЕННЯ

про зміну раніше повідомленої підозри

місто Херсон

«26» жовтня 2023 року

Старший слідчий другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Херсоні) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Мелітополі майор Державного бюро розслідувань Драчов Андрій Анатолійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 62023080030000200 від 30.05.2023 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України -

ПОВІДОМИВ:

Мирошниченку Володимиру Михайловичу, 27.03.1991 р.н., уродженцю с. Шевченко Якимівського району, Запорізької області, українцю, громадянину України, який зареєстрований та проживає за адресою: Запорізька область, Якимівський район, смт. Якимівка, вул. Курортна, буд. 1 кв. 1, раніше не судимому, одруженому, військовослужбовцю за контрактом, інспектору прикордонної служби 1 категорії 3 групи інспекторів прикордонного контролю відділення інспекторів прикордонної служби (тип А) відділу прикордонної служби «Чонгар» (тип Б) 79 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної

прикордонної служби України, майстер-сержанту,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 КК України - дезертирство, тобто самовільне залишення місця служби з метою ухилитися від військової служби, вчинене в умовах воєнного стану.

Зміст підозри:

Майстер-сержант Мирошніченко Володимир Михайлович підозрюється у тому, що він, будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом, проходячи її на посаді інспектора прикордонної служби 1 категорії 3 групи інспекторів прикордонного контролю відділення інспекторів прикордонної служби (тип А) відділу прикордонної служби «Чонгар» (тип Б) 79 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України, 24 лютого 2022 року, близько 12 год. 00 хв., діючи умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки, бажаючи їх настання, в порушення ст. ст. 2, 11, 16, 49, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст. ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», керуючи транспортним засобом «Skoda», сірого кольору та рухаючись у складі автоколонни до попередньо визначеного наказом командира – начальником відділу прикордонної служби «Чонгар» (тип Б) 79 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України майором Поповчуком А.М., місця служби в/пс «Чонгар» 79 прикордонного загону в м. Запоріжжя, поблизу повороту до смт. Нижні Сірогози Генічеського району Херсонської області, на автодорозі М-14 Херсон-Мелітополь розвернув автомобіль у зворотному напрямку та попрямував у напрямку смт. Іванівка Генічеського району Херсонської області, таким чином самовільно залишивши місце служби – район виконання завдань поблизу смт. Нижні Сірогози Генічеського району Херсонської області з метою ухилитися від військової служби, в умовах воєнного стану, **тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 КК України – дезертирство, тобто самовільне залишення місця служби з метою ухилитися від військової служби, вчинене в умовах воєнного стану.**

Фактичні обставини кримінального правопорушення у вчиненні якого підозрюється Мирошніченко В.М.

Наказом начальника 79 прикордонного загону Державної прикордонної служби України від 16.07.2021 за № 363-ОС військовослужбовця військової служби за контрактом майстер-сержанта Мирошніченка В.М. призначено на посаду інспектора прикордонної служби 1 категорії 3 групи інспекторів прикордонного

контролю відділення інспекторів прикордонної служби (тип А) відділу прикордонної служби «Чонгар» (тип Б) 79 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України.

Згідно з ст. 17 Конституції України, захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» на Державну прикордонну службу України покладаються завдання щодо забезпечення недоторканності державного кордону та охорони суверенних прав України в її прилеглий зоні та виключній (морській) економічній зоні.

Статтею 2 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» передбачено основні функції Державної прикордонної служби України, зокрема, охорона державного кордону України на суші, морі, річках, озерах та інших водоймах з метою недопущення незаконної зміни проходження його лінії, забезпечення дотримання режиму державного кордону та прикордонного режиму; участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом, а також припинення діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), організованих груп та злочинних організацій, що порушили порядок перетинання державного кордону України.

Відповідно до ст. 65 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є конституційним обов'язком громадян України, які проходять військову службу відповідно до законодавства.

Відповідно до ч. 4 розділу «Вступ» Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, дія Статуту поширюється на військовослужбовців Служби зовнішньої розвідки України, Служби безпеки України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Управління державної охорони України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями.

Так, будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом, майстер-сержант Мирошниченко В.М., відповідно до вимог ст. ст. 2, 11, 16, 49, 127, 128 Статуту, ст. ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, зобов'язаний свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, суворо дотримуватися Статутів Збройних Сил України, бути дисциплінованим, беззастережно виконувати накази командирів, виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою, бути зразком високої культури,

скромності й витримки, берегти військову честь, захищати свою й поважати гідність інших людей, поводитися з гідністю й честю, не допускати самому і стримувати інших від негідних вчинків та виконувати завдання, пов'язані із захистом Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України.

Разом з цим, майстер-сержант Мирошніченко В.М., достовірно знаючи свої обов'язки, передбачені зазначеним вище законодавством, яке регламентує порядок виконання військового обов'язку і проходження військової служби, маючи можливість належно їх виконувати, свідомо допустив їх порушення, вчинивши військове кримінальне правопорушення за наступних обставин.

Так, 24 лютого 2022 року, після початку збройної агресії російської федерації проти України, підрозділ 79 прикордонного загону в якому проходив військову службу Мирошніченко В.М., здійснював передислокацію до 1-го рубіжу оборони за маршрутом с. Чонгар-Салькове Генічеського району Херсонської області та в подальшому до іншого місця служби у м. Запоріжжя.

Однак, майстер-сержант Мирошніченко В.М., проходячи військову службу та будучи забезпечений речовим, грошовим, продовольчим та іншими видами забезпечення, 24 лютого 2022 року вирішив ухилитись від проходження військової служби та самовільно залишити місце служби.

Реалізуючи свій злочинний умисел, майстер-сержант Мирошніченко В.М., 24 лютого 2022 року приблизно о 12 годині 00 хвилин, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого дій, передбачаючи їх суспільно небезпечні наслідки, бажаючи їх настання, в порушення ст. ст. 2, 11, 16, 49, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст. ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», з метою ухилитися від військової служби, керуючи транспортним засобом «Skoda», сірого кольору та рухаючись у складі автоколонни до попередньо визначеного наказом командира – начальником відділу прикордонної служби «Чонгар» (тип Б) 79 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України майором Поповчуком А.М., місця служби впс «Чонгар» 79 прикордонного загону в м. Запоріжжя, поблизу повороту до смт. Нижні Сірогози Генічеського району Херсонської області, на автодорозі М-14 Херсон-Мелітополь розвернув автомобіль у зворотному напрямку та попрямував у напрямку смт. Іванівка Генічеського району Херсонської області.

В період з 24 лютого 2022 року по теперішній час майстер-сержант Мирошніченко В.М., без поважних причин обов'язки військової служби не виконує, до військової частини безпідставно не прибуває, проводить час на власний розсуд, не пов'язуючи його з виконанням обов'язків військової служби та не вживає жодних заходів для з'явлення у військову частину, звернення до правоохоронних або інших державних органів чи органів військового управління України, за наявності реальної можливості для цього. При цьому, майстер-сержант Мирошніченко В.М., документів, підтверджуючих поважність та законність відсутності на військовій службі, до військової частини не надавав.

J

Правова кваліфікація кримінального правопорушення:

Дії майстер-сержанта Мирошніченка В.М., органом досудового розслідування кваліфіковано за ч. 4 ст. 408 КК України - дезертирство, тобто самовільне залишення місця служби з метою ухилитися від військової служби, вчинене в умовах воєнного стану.

Досудовим розслідуванням встановлено достатність доказів для повідомлення про підозру майстер-сержанту Мирошніченку В.М., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 КК України, що відповідно до ч. 1 ст. 279 КПК України є підставою для повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри.

**Старший слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Херсоні)**

Територіального управління

**Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Мелітополі**

майор Державного бюро розслідувань

Андрій Анатолійович ДРАЧОВ

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор кримінальному провадженні -
Прокурор Херсонської спеціалізованої
прокуратури у сфері оборони
Південного регіону**

Подвора

Дмитро Вікторович ПОДВОРНИЙ

Про зміну раніше повідомленої підозри мені повідомлено, повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри мені вручено.

Підозрюваний

« ___ » год. « ___ » хв. _____ 202_ року.

Процесуальні права та обов'язки підозрюваного Мирошниченка В.М.:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правничою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених цією Конституцією, та у порядку, визначеному законом.

Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;

знайомитися з правилами тримання під вартою;

на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;

користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);

відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки виправної колонії, призначеного їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;

дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;

бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;

бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг

захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять тасмницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

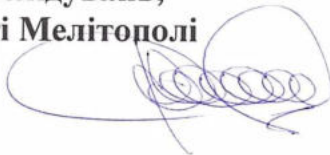
4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру вручена адвокату, процесуальні права та обов'язки оголошено, вони мені роз'яснені та зрозумілі.

Підозрюваний _____

«__» ГОД. «__» ХВ. _____ 202_ року.

*Повідомлення про підозру та пам'ятку
про процесуальні права та обов'язки вручив:*
Старший слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Херсоні)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Мелітополі
майор ДБР

Андрій Анатолійович ДРАЧОВ